

FEPI IGRA

MARKO ĆETKOVIĆ
OSVOJIO DESETI TROFEJ
U KARIJERI, ČETVRTU
TITULU U CRNOJ GORI

Uživam
u fudbalu

strane 10-11

Broj 16 | Podgorica, jun 2019.

Revija Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore

SPFCG ŠESTI PUT
IZABRAO NAJBOLJI TIM
LIGE, TREĆI PUT BIRAN
NAJBOLJI IGRAČ

Svečanost
za ponos
i prestiž

strane 4-5

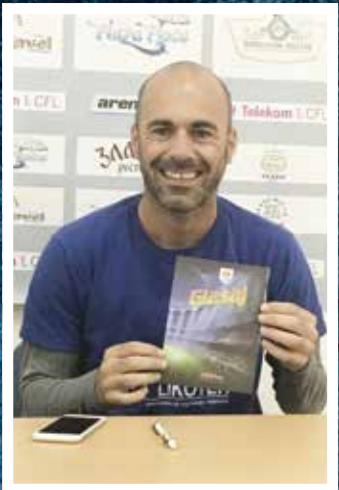

VRIJEME ZA PRIČU JE ZAVRŠENO, POTREBNA JE AKCIJA

Potres mozga na terenu -
ozbiljan bezbjednosni problem

strane 16-17

ŽELJKO JANoviĆ, PREDsjEDNIK SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA CRNE GORE

Naša liga je poligon za talente: Radite vrijedno i vjerujte u sebe

Poštovani fudbaleri,

ispratili smo još jednu klupsku sezonu onako kako dolikuje najpopularnijem sportu u Crnoj Gori. Znamo sve probleme i limite našeg fudbala, ali znamo da i pored toga, naša sportska javnost sa velikom pažnjom prati sve što se događa na našoj fudbalskoj sceni.

Prije svega, znamo da cijenimo sve što vi radite na terenu, svjesni da radite to – najbolje što znate.

I ove godine smo uvažili vaš učinak i vaše mišljenje, organizovali smo još jednu svečanost na kojoj smo, zajednički, proglašili najbolje.

Neću zvučati neskromno ako kažem – iz godine u godinu naša i vaša svečanost je sve bolja, veća i uvaženija u fudbalskoj javnosti.

I utisak je da ste i vi shvatili da je privilegija biti njen dio i stajati na bini sa nagradom u rukama, biti među najboljima u Crnoj Gori.

Mislim da ste na ovaj način shvatili i da bi prvi korak ka velikoj i uspešnoj karijeri potrebno napraviti kod kuće.

Primjera u prošlosti je mnogo, a i posljednji primjer to pokazuje. Nikola Krstović, koga ste vi izabrali kao najboljeg među vama, mlad je dobio šansu u prvom timu Zete, zgradio je sa obje ruke (ili noge), pokazao talenat i golgeterski potencijal, pa se izborio za šansu na većoj sceni, u većem klubu, koji je prošle sezone igrao Ligu šampiona.

Periša Peškić i Igor Vujačić su, takođe, pokazali da se dešavanja u crnogorskom klupskom fudbalu prate i vrednuju.

Primjer je i Stefan Milošević, koji je u januaru iz Iskre otišao u Belgiju, jednu od trenutno najjačih fudbalskih nacija, sa brilljantnim fudbalskim akademijama (Azar, De Brujne, Lukaku, Kompani...), i odmah ostavio trag.

Crnogorska liga može da bude osporavana, ali crnogorska liga je zahtjevna, specifična, izjednačena...

I može da bude poligon za talente, njihova šansa života.

Zato – poštujte to što imamo, radite, trenerajte i vjerujte. Uspjeh i uspon biće tako mnogo bliži...

Sindikat profesionalnih fudbalera Crne Gore (SPFCG) šestu godinu zaredom izabrao je najbolji tim domaćeg šampionata, dok je treću sezonu zaredom biran i najbolji igrač Telekom 1. Crnogorske fudbalske lige.

Svečanost koja je već postala tradicionalna, a koja iz godine u godinu dodatno promoviše našu ligu, igrače i crnogorski fudbal uopšte, održana je 27. maja u hotelu „Ramada“.

Glasovima 175 fudbalera, iz svih 10 klubova Prve lige, odlučeno je da laskavo priznanje za najboljeg fudbalera pripadne Nikoli Krstoviću, koji je nosio dres Zete, a koji je sa 43 glasa pobijedio u izboru ispred saigraca Igora Vujačića (24) i veziste Budućnosti Miloša Mićića (22).

Krstović je sa 17 golova predvodio Zetu do trećeg mjeseta i plasmana u 1. kolo kvalifikacija za Ligu Evrope, a zvanicnoj ceremoniji uručen mu

SPFCG ŠESTU GODINU ZAREDOM IZABRAO IDEALNI TIM TELEKOM 1. CFL

Promocija fudbalera, lige i crnogorskog klupskog fudbala

je i trofej Radija Crne Gore za najboljeg strijelca lige.

On je drugi igrač koji je dobio priznanje SPFGC za naj-

boljeg igrača lige, nakon što je trofej u prethodne dvije sezone pripao Igoru Ivanoviću, tada napadaču Sutjeske. Nagradu

Krstoviću uručio je crnogorski reprezentativac Fatos Bećiraj.

U izboru za najbolji tim šampionata dominirali su fudbale-

ri Budućnosti - čak šest igrača podgoričkog tima našlo se u idealnoj postavi sezone. Šampion Sutjeska dala je tri igrača, a Zeta dva.

Mjesto među 11 najboljih, u formaciji 4-3-3, izborili su: Milan Mijatović (Budućnost, 54 glasa) - Periša Pešukić (Budućnost, 34), Igor Vujačić (Zeta, 131), Stefan Milić (Budućnost, 44), Marko Vučić (Sutjeska, 42) - Draško Božović (Budućnost, 51), Marko Četković (Sutjeska, 87), Miloš Mićić (Budućnost, 77) - Nikola Krstović (Zeta, 121), Aleksandar Vujačić (Budućnost, 61) i Božo Marković (Sutjeska, 46).

Nagrade im je uručio nekadašnji golman crnogorske reprezentacije Vukašin Poleksić.

Čuvar mreže Budućnosti Milan Mijatović postao je rekorder jer se četvrti put našao u najboljem timu, i to četiri sezone zaredom, dok su Igor Vujačić, Draško Božović i Marko Četković po treći put

birani u ekipi koja je obilježila sezonu.

U najjužoj konkurenciji za najbolji tim bili su još golmani Marko Kordić (Grbalj, 40 glasova) i Stefan Popović (Petrovac, 27), defanzivci Stefan Cicmil (Sutjeska, 28), Nemanja Nedić (Sutjeska, 24) i Ivan Novović (OFK Titograd, 23), vezisti Goran Miloško (Zeta, 33), Vojin Pavlović (OFK Titograd, 27) i Luka Mirković (Budućnost, 26), kao i napadači Zakarija (Sutjeska, 28), Marko Pavićević (OFK Titograd, 22) i Igor Ivanović (Budućnost, 22).

Ako neko od njih i naredne sezone bude igrao u Telekom 1. Crnogorskoj fudbalskoj ligi, imaće šansu za popravni. Jer, SPFCG će i ubuduće organizovati ovakav izbor, u kojem svi imaju šansu da zavrijede povjerenje kolega, prvoligaških fudbalera.

Vidimo se u maju 2020. godine!

KAKO JE IDEALNI TIM LIGE IZGLEDAO PO SEZONAMA

Izbor najboljeg tima domaće lige u izboru SPFCG prerastao je u tradiciju, pa se podsjetimo ko je sve biran u idealnih 11 Telekom 1. CFL po sezonom.

SEZONA 2013/14

Golman Ivan Janjušević (Sutjeska), defanzivci Vladan Tatar (Lovćen), Miloš Lakić (Petrovac), Vuk Martinović (Lovćen) i Risto Radunović (Budućnost), vezisti Branislav Janković (Grbalj), Marko Četković (Budućnost) i Nedeljko Vlahović (Rudar) i napadači Darko Zorić (Čelik), Stefan Mugoša (Mladost) i Srđan Radonjić (Sutjeska).

SEZONA 2014/15

Golman Ivan Janjušević (Sutjeska), defanzivci Dejan Ognjanović (Sutjeska), Nemanja Mijušković (Rudar), Janko Simović (Budućnost) i Mirko Radišić (Rudar), vezisti Nedeljko Vlahović (Rudar), Kohei Kato (Rudar) i Draško Božović (Sutjeska) i napadači Goran Vujović (Sutjeska), Bogdan Milić (Mladost) i Ivan Knežević (Petrovac)

SEZONA 2015/16

Golman Milan Mijatović (Bokelj), defanzivci Momčilo Raspopović (Budućnost), Aleksandar Šofranac (Sutjeska), Mirko Radišić (Rudar) i Risto Radunović (Budućnost), vezisti Aleksandar Šćekić (Bokelj), Nedeljko Vlahović (Rudar) i Petar Vukčević (Grbalj) i napadači Marko Burzanović (Budućnost), Marko Šćepanović (Mladost) i Darko Bjeđov (Zeta).

SEZONA 2016/17

Golman Milan Mijatović (Dečići), defanzivci Momčilo Raspopović (Budućnost), Igor Vujačić (Zeta), Miloš Bakrač (Sutjeska) i Risto Radunović (Budućnost), vezisti Goran Miloško (Zeta), Stevan Kovačević (Sutjeska) i Draško Božović (Rudar) i napadači Igor Ivanović (Sutjeska), Bojan Božović (Sutjeska) i Radomir Đalović (Budućnost).

SEZONA 2017/18

Golman Milan Mijatović (Budućnost), defanzivci Dragan Grivić (Grbalj), Miloš Bakrač (Sutjeska), Igor Vujačić (Zeta) i Ivan Novović (Mladost), vezisti Stefan Lončar (Sutjeska), Stefan Denković (Sutjeska) i Marko Četković (Mladost) i napadači Igor Ivanović (Sutjeska), Nikola Krstović (Zeta) i Admir Adrović (Mladost).

SEZONA 2018/19

Golman Milan Mijatović (Budućnost), defanzivci Periša Pešukić (Budućnost), Igor Vujačić (Zeta), Stefan Milić (Budućnost) i Marko Vučić (Sutjeska), vezisti Draško Božović (Budućnost), Marko Četković (Sutjeska) i Miloš Mićić (Budućnost) i napadači Nikola Krstović (Zeta), Božo Marković (Sutjeska) i Aleksandar Vujačić (Budućnost).

OD SVAKOG TRENERA NAUČIO PONEŠTO

Već je poznato da je Nikola Krstović počeo karijeru kao golman, a da se preko drugih pozicija u timu polako „peo“ do mesta napadača.

- Počeo sam kao golman kod Dragoljuba Đuretića, u njegovoj školici, koja je funkcionalisala u okviru FK Zeta. Imam čak i nekoliko pehara osvojenih kao golman u mlađim kategorijama, dobro sam se snašao, ali ipak - nisam mogao puno da čekam. Nisam taj tip - stojim, čekam da dođe ta jedna šansa, nekad i po pola sata, da odbranim šut ili primim gol. Prešao sam na mjesto štopera, pa sam zaigrao u veznom redu, nisam se baš najbolje snašao i onda sam se konačno pronašao na mjestu napadača - priča Krstović.

- Tu sam nastavio kod trenera Aleksandra Kaluđerovića, postigao sam mnogo golova, potom sam kao kadet priključen prvom timu, gdje me je dočekao Dejan Vukićević. Kod njega sam debitovao, onda sam išao kod Duška Vlaisavljevića, kojem se posebno zahvaljujem na svemu što me je naučio. Onda je došao Dejan Roganović, pa opet Dragoljub Đuretić sa kojim sam počeo, na kraju još jednom Roganović. Sve je išlo lijepo i svi treneri su mi pomogli u karijeri, da se nađem tu gdje se nalazim sada. Od svakog sam naučio ponešto.

Nekadašnji trener Zete Duško Vlaisavljević rekao je prošle godine da se „takav igrač nije rađao u Crnoj Gori u posljednjoj deceniji“.

Na nedavnoj ceremoniji dodjele priznanja Sindikata profesionalnih fudbalera (SPFCG) Nikola Krstović je pokupio sve moguće nagrade - izabran je za najboljeg fudbalera lige u sezoni 2018/19, uvršten je u idealni tim šampionata, a pripao mu je i trofej Radija Crne Gore za najboljeg strijelca Telekom 1. CFL.

Tri individualna trofeja na kraju epizode u Zeti, primljena iste noći, kao najbolji mogući ispraćaj i preporuka za ono što ga čeka.

A fudbalski put napadača koji je u aprilu

napunio 18 godina je tako prirodan - uslijediće prelazak u Crvenu zvezdu, sa kojom je još u januaru dogovorio transfer.

Odlazak iz Zete i crnogorskog klupskega fudbala je, kako kaže, mnogo ljepši kada se ispunе svi klupski i individualni ciljevi.

Interesovala su ga druga dva cilja - jedan je kolektivni, drugi individualni. Naravno, ispunio je oba...

Želio sam da sa Zetom ostvarim plasman u Evropu i da budem najboljih strijelac lige. Prošle sezone sam dao 13 golova i taj trofej mi je izmakao za jedan jedini gol. Postavio sam ispred sebe uoči nove sezone malo veće standarde, drago mi je što je 17 golova bilo dovoljno. Drago mi je i što sam golovima pomogao timu da ispunim cilj - treće mjesto je bilo naš maksimum i

I sezonu ranije uvršten je u najbolji tim prvenstva, kada je imao samo 17 godina. Uoči početka novog šampionata, kako napominje, nije razmišljao o priznaju za najboljeg igrača lige.

Interesovala su ga druga dva cilja - jedan je kolektivni, drugi individualni. Naravno, ispunio je oba...

Želio sam da sa Zetom ostvarim plasman u Evropu i da budem najboljih strijelac lige. Prošle sezone sam dao 13 golova i taj trofej mi je izmakao za jedan jedini gol. Postavio sam ispred sebe uoči nove sezone malo veće standarde, drago mi je što je 17 golova bilo dovoljno. Drago mi je i što sam golovima pomogao timu da ispunim cilj - treće mjesto je bilo naš maksimum i

NIKOLA KRSTOVIĆ, NAJBOLJI IGRAC
LIGE U IZBORU SPFCG, NAJBOLJI
STRIJELAC ŠAMPIONATA, GOVORI ZA
„FER IGRU“ UOČI PRELASKA U ZVEZDU

Idem dalje da ostavim novi trag

„Sjajan je osjećaj biti najbolji igrač lige, zato hvala kolegama, fudbalerima, koji su glasali za mene, hvala mojim saigračima i Fudbalskom klubu Zeta, hvala i Sindikatu što je sve organizovao na vrhunskom nivou. Želim i u Zvezdi da ispunim sve ciljeve koje sam postigao u Zeti“

prioritetni cilj prije početka sezone, da se plasiramo u Evropu - ističe Krstović.

Trofej za najboljeg igrača lige došao je kao nagrada...

- To je velika satisfakcija i podstrek da i u Crvenoj zvezdi nastavim žestoko da trenerim i da se dokazujem. Lijepo je kada fudbaler napravi korak više u karijeri, a kada iza sebe ostavi trag. Ponosan sam na sve što sam uradio u Zeti i kako sam srećan što sam ispunio mnoge ciljeve. Ekipa sa Trešnjice, najmlađa u ligi, ponovo je igrala dobar fudbal.

- Mnogo mladih igrača je dobilo šansu, uz nešto iskusnije, kao što su Vujačić, Nameško, Miloško, Tuzović i Sekulić. Svi mi ostali smo se kalili uz njih. Ja sam i prošle

i ove sezone došao do izražaja uz njihovu pomoć, i bez njih sigurno ne bi bilo ovako.

Krstović je na polusezoni saznao da prelazi u Zvezdu, što ga je, kako naglašava, dodatno opustilo i motivisalo.

- Bolji fudbal igrao sam u drugom dijelu sezone, vjerovatno je razlog to što sam riješio pitanje angažmana i što sam mogao da se usresredim samo na teren.

Svjestan je da ga u velikom klubu čeka veliki rad i jaka konkurenca, ali cilj Nikole Krstovića u Zvezdi je isti kao u Crnoj Gori - da bude najbolji strijelac Prve lige Srbije.

- Gdje sam stao u Zeti, želim da nastavim u Zvezdi. Naravno, neće biti lako, ipak je to ekipa koja je minule sezone igrala Ligu

ZONA OKO GOLA JE MOJE PRIRODNO OKRUŽENJE

Nikola Krstović je brz, fizički dominantan napadač, pravi „razbijajući“ u šesnaestercu, ali i fudbaler sa istančanim osjećajem za gol, takođe i autor vrlo atraktivnih pogodaka... lako je svjestan da treba svaki dan da radi i da može još puno toga da nauči, Krstović je svjestan koja ga osobina najviše krasiti.

- To što nikad ne odustajem. Na svaku loptu idem do kraja, uvijek vjerujem da je to baš ta situacija iz koje će se izroditи šansa. Mislim da na kraju sezone uvijek dam nekoliko golova više na račun te upornosti - to je ono što bukvalno zaradim na terenu. Zona oko gola je moje prirodno okruženje i tu nikada ne odustajem.

Krstović ima „bombu“ u nogama, postigao je mnogo golova za TV špice, a otkriva i omiljeni način na koji trese mreže:

- Volim kada postignem gol glavom. Omiljeni igrač mu je Leo Messi.

- Preko njega nema, čovjek je jednostavno rođen za fudbal.

Igrački su mu, međutim, bliži Levandovski i Ibrahimović.

- Levandovski zbog sjajnog snalaženja u šesnaestercu, Ibrahimović zbog drskosti i fudbalskog „bezobrazluka“, koji mislim da i ja posjedujem.

ČETVRTA TITULA NIKŠIĆANA NIKO U CRNOJ GORI NEMA TOLIKO NAJZNAČAJNIJIH TROFEJA

Šampioni i rekorderi: Sutjeska je postala najozbiljniji domaći faktor

Šampioni i rekorderi: Sutjeska je ušla u analu crnogorskog fudbala kao prva ekipa koja je četvrti put osvojila titulu prvaka Crne Gore, za 13 sezona od sticanja nezavisnosti. Iza su ostali Budućnost sa tri, Rudar i Mogren sa po dvije titule...

Drugu godinu zaredom, izabranici Nikole Rakojevića nadjačali su konkureniju, u mnogo neizvjesnijoj trci nego sezonu ranije (rekordnih +22), ali su opet prvi proši kroz cilj, doduše sa još jednom oplijljivih

i ubjedljivih plus devet u odnosu na drugoplasiranu Budućnost.

Malo uspavani od napornog evropskog

ljata, kada su za 25 dana odigrali četiri teške utakmice, neugrani dovoljno nakon priličnih promjena u timu, Nikšićani su sporije ušli u sezonu, sve do finiša jesenje polusezone gledali su u leđa, prvo OFK Titogradu, Zeti, a onda kratko i Budućnosti.

Kada je, međutim, Rakojević „našpanovao“ tim, a desilo se to sredinom oktobra, krenula je serija koju rivali nisu mogli da

prate - čak 20 vezanih utakmica bez poraza, 14 pobjeda i šest remija (od 20. oktobra do 11. maja), bio je niz koji je lansirao Sutjesku do odbrane trona.

Titula je proslavljena u pretposljednjem kolu, trijumom nad Grbljem kraj Bistrice 2:0, a dominacija potvrđena pobjedom protiv Budućnosti pod Goricom u posljednoj rundi, istovjetnim rezultatom.

Ovo je zasluga fudbalera, oni su ti koji su cijelu sezonu bili fokusirani i predani. Oni su iznijeli najveći teret, davali su uvijek

maksimum, ko god bio na terenu - kazao je Rakojević, koji je postao rekorder u samostalnoj Crnoj Gori, kao jedini trener koji je osvojio tri titule prvaka (prvu je, 2016, osvojio sa ekipom Mladosti, sadašnjim OFK Titogradom).

Sutjeska je i jedina ekipa na domaćoj sceni koja je odbranila titulu prvaka, i to drugi put, nakon slavlja 2013. i 2014. godine.

Staro nepisano sportsko pravilo kaže da je teže ostati na vrhu, nego se popeti do njega, a fudbaleri Sutjeske uspjeli su i jedno i

RAKOJEVIĆ I MARKOVIĆ, HEROJI SUTJESKE: DO TITULE IZ BOLNIČKE POSTELJE

Dvije dirljive sportske priče obilježili su šampionsku sezonu Sutjeske. Napadač Božo Marković priključio se saigračima tek u oktobru prošle godine, trećeg mjeseca prvenstva, pošto je u rekordnom roku uspio da se oporavi od jedne od najtežih povreda u fudbalu – operacije prednjeg ukrštenog ligamenta koljena. „Crnogorski lav“, kako su Markovića prozvali u Nikšiću („lavovi se oporavljaju brže nego ljudi“, čuvena izjava Zlatan Ibrahimovića kada se oporavio istovjetne povrede), ne samo da se vratio na teren, već je postao najbolji strijelac Sutjeske sa 12 pogodaka, a dao je i neke od ključnih golova, bukvalno nosio saigrače do trona.

- Bila je ovo jako emotivna sezona, pršao sam pakao gledajući kako se momci bore bez mene. Drago mi je što sam uspio da pomognem - skromno kaže Marković. Druga priča vezana je za trenera Nikolu Rakojevića, koji je u finišu sezone, pet kola prije kraja, morao na operaciju prostate, ali se vratio na teren nakon samo dva meča, mimo dozvole doktora, vodio ekipu u odlučujućim bitkama.

- Ako su mi doktori rekli da je sve u redu, ako sam bio mažen i pažen u bolnici, ako je ovo posao koji volim, a ako ga još radim u svom klubu, u svom gradu, onda nije bilo razloga da ne sjednem na klupu - kazao je Rakojević, objašnjavajući zašto je vodio tim uprkos preporuci da miruje još neko vrijeme.

PODGORICA ZA ISTORIJU, KOM KOMPLETIRAO SPISAK PRVOLIGAŠA

Mladost iz Lješkopolja za samo tri sezone prešla je put od regije do Prve lige - klub osnovan 2016. godine prvi put se plasirao u elitu, šetnjom kroz Drugu ligu, nakon čega je uprava odlučila da promjeni ime u FK Podgorica. Odigrane su i utakmice baraža za popunu Telekom 1. CFL, Rudar je pobedom u dvomeču nad Bokeljom sačuvao status prvoligaša, ali zato nije Lovćen, koji je u oba meča poražen od Koma.

Time je kompletirana lista prvoligaša za narednu sezonu, a čine je: Sutjeska, Budućnost, Zeta, Titograd, Iskra, Grbalj, Petrovac, Rudar, Podgorica i Kom. U Drugoj ligi igraće Mornar, Lovćen, Bokelj, Otrant-Olimpički, Arsenal, Jedinstvo, Jezero, Dečić, Ibar i Drezga.

drugo.

- Kvalitet i kontinuitet su na kraju presudili. Bili smo tokom cijele godine najbolja ekipa, dali smo najviše golova, uz Zetu primili najmanje... Igrali smo dobro, pa i kada rezultat na početku prvenstva nije bio najbolji imali smo samopouzdanja, nismo gubili glavu - rekao je kapiten Nikšićana, golman Vladan Giljen.

Čak osam bodova imala je Sutjeska manje od OFK Titograda nakon sedam odigranih kola, za ekipom Budućnosti je način toga zaostajala sedam bodova...

Kada je, međutim, „kompozicija“ krenula, nije se više zaustavljala. Igrači najveće zasluge pripisuju treneru Rakojeviću:

- Peco je imao ključnu ulogu. Kada smo bili u minusu u odnosu na Titograd, Zetu i Budućnost on je sačuvao mir u timu i klubu, učinio da vjerujemo da će se trud isplati. Bilo je mnogo teže nego prošle sezone,

ali ovako je na kraju i slađe - kazao je napadac Sutjeske Božo Marković.

Možda i najvažniji bod Sutjeska je osvojila u 27. kolu, 3. aprila, kada je upravo Marković u petom minuti sudijske nadoknade izjednačio na 2:2 protiv Budućnosti u Nikšiću i odbio opasan nalet velikog rivala, koji je bio na korak da se približi na samo dva boda.

- Taj gol protiv Budućnosti je definitivno imao težinu i može se reći da je bio najvažniji.

Ali, ne bih posebno izdvajao nijedan, najvažnije je da je svaki doprinio da Sutjeska osvaja bodove i približi se tituli - dodao je Marković, strijelac 12 golova.

Plasmanom u 1. kolo kvalifikacija za Ligu šampiona Nikšićani su drugu sezonu zaredom ugrabili Uefin „džek-pot“ - nagradu od minimum 770 hiljada eura, koliko priпадa šampionima država.

Marko Ćetković: Uživam u fudbalu, uvijek sam želio samo da igram

Zeta, 2007. – Sutjeska 2019.

Prvi i posljednji šampion Crne Gore.

I Marko Ćetković u glavnim ulogama u oba tima.

Nekada veliki talenat crnogorskog fudbala, sada već veteran, proslavio je nedavno četvrtu titulu na domaćoj sceni, osvojio de-seti trofej u karijeri.

Stekao je, pritom, reputaciju jednog od najboljih fudbalera koji su se pojavili u Crnoj Gori u posljednjih 15-ak godina, bio reprezentativac...

Dovoljno ili ne da kada pogleda iza sebe kaže – uradio sam dosta u karijeri.

„Mogao sam i više, očekivalo se i više od mene. Kada sam pravio korak naprijed, ne-

kako sam brzo pravio dva unazad. Ali, bio sam mlad, nestrpljiv...“, kaže Ćetković.

Kada priča o koracicima, misli, uglavnom, na dolazak u Partizan, pa prerani odlazak...

„Došao sam u Partizan 2007, nakon što su prošla četiri kola prvenstva Srbije, kod trenera Miroslava Đukića, a u jednu od najjačih ekipa koje je taj klub imao u ovom vijeku – Jovetić, Tošić, Moreira, Žuka... Ve-

liki igrači, na mojoj poziciji, konkurenčija žestoka... Ubrzo je otisao Đukić na mjesto selektora Srbije, došao je Slaviša Jokanović. Nije me baš ‘mirisao’ a ni moja reakcija, sada to znam, nije bila onakva kakva je trebalo da bude. Umjesto da se još više trudim, da nezadovoljstvo ispunjavam većim

radom, ja sam se pogrešno inatio, onako – podgorički. Grijesio sam, nisam bio strpljiv, želio sam sve - odmah“, iskren je Ćetković.

Jasno se vidi da žali što u Partizanu nije dao više, iako je bio dio generacije koja je osvojila duplu krunu. Ali...

„Ja sam uvijek volio da igram fudbal, to mi je bilo najvažnije. Nisam se vodio novcem, već isključivo time. U Partizanu nisam igrao mnogo, to mi je smetalo. Nisam, međutim, na pravi način čekao šansu, ali bez terena i lopte – to nisam ja“, objašnjava Ćetković.

„I prošlog ljeta sam zbog toga došao u Sutjesku, iako sam imao bolju finansijsku ponudu. Razmišljaо sam – bolje da igram

„Ja sam uvijek volio da igram fudbal, to mi je bilo najvažnije. Nisam se vodio novcem, već isključivo time. U Partizanu nisam igrao mnogo, to mi je smetalo. Nisam, međutim, na pravi način čekao šansu, ali bez terena i lopte – to nisam ja“, objašnjava Ćetković

za titulu, nego da se borim za opstanak. I nisam pogriješio, postao sam šampion, bilo mi je sjajno i ostajem u Nikšiću“.

Ko zna kako igra Marko Ćetković zna i da loptu voli više od svega, ponekad i „previše“...

„Volim da se igram, šta će... Mislim da toga i nedostaje našem fudbalu, više zabave – manje tenzije. Naša liga je veoma naporna, čini mi se da se od običnog auta napravi ‘frka’, da ti je uvijek neko na leđima, da te udari, ne da ti da primiš loptu, da se razvije igranje... Često sa bratom pričam o tome kako smo kao djeca voljeli da nadigramo jedan drugog, da prevarimo, proturimo loptu kroz noge... Nema mnogo toga na našim terenima“.

Njegov brat je Đordije, tri godine stariji, nekada takođe ogroman talent Budućnosti, zatim igrač Čukaričkog, pa bundesligara Hanze.

I on, kao i Marko, nije napravio u karijeri ono što je mogao, što je mnogima i čudno s obzirom na to da je njihov ujak legenda fudbala Predrag Mijatović.

Obično, u Crnoj Gori se uvijek i u svemu, pa i u sportu, traži „veza“ ili preporuka.

„On je uvijek bio uz nas da nam pomo-

gne i da nas savjetuje, a ne da nam vodi karijeru. I kada sam prelazio u Partizan, rekao mi je da je to odluka koju moram sam da donesem. Tako je najbolje i mislim – jedino ispravno“, objašnjava Marko.

U profesionalnom fudbalu je više od 15 godina, prošao je mnogo toga i kaže da je mnogo naučio kroz fudbal.

„Prije svega, naučio sam da podnosim poraze. Kada naučiš da se izdigneš iz poraza u fudbalu lakše podnosiš i neka životna iskušenja i probleme. Naučio sam i da budem strpljiv, kao i da se rad isplati. Sada, recimo, iako sam stariji mnogo više volim da treniram nego ranije. Valjda sam potpuno sazrio... Šteta što karijera ne traje duže, eto – sa 33 godine sam veteran, a to su možda i najbolje godine u životu. U svakom slučaju, od fudbala sam živio i živim, uživao i uživam, privatno sam potpuno ispunjen, tako da mogu da kažem da sam ostvaren čovjek“.

Do kada na terenu...

„Dok god budem imao pozitivnu tremu pred utakmicu i dok god na dan meča osjećam da se spremam nešto posebno. Kada toga ne bude, znaće da je kraj. Ili ako fizički više ne budem mogao, a mislim da to neće biti tako brzo“.

REPREZENTACIJA - PONOS

Ćetković je upisao šest nastupa u dresu reprezentacije Crne Gore, na posljednjem, protiv Luksemburga u prijateljskom meču, 17. novembra 2013. godine je postigao i gol...

Od tada više nije pozivan.

„U šali kažem često – bolje da ga nisam davao. Sada ozbiljno – igram za Crnu Goru sam ispunio snove. Realan sam – nisam imao toliko važnu ulogu, u veoma jakoj konkurenciji, ali mislim da sam 40-ak puta bio na spisku i pripremama. Treninzi i tih šest mečeva sa velikim igračima i u dresu nacionalnog tima je nešto na šta sam posebno ponosan u karijeri“, kazao je Marko.

On i Đordije su jedina braća koja su nosila dres reprezentacije Crne Gore. Đordije je upisao tri nastupa.

ZETA, MOGRENI ALBANIJA

Prošlo je 12 godina od kada je Marko Ćetković sa Zetinom zlatnom generacijom osvojio prvu titulu prvaka Crne Gore...

„Bila je to sjajna sezona. I mi i Budućnost smo bili snažni, sa igračima koji su igrali u ligi zajedničke države. Uzbudljiva trka, na kraju smo bili za nijansu bolji“, sjeća se Ćetković.

Mladi Zetin tim, sa njim, Stjepanovićem, Vukovićem, Markovićem, Koraćem, Igumanovićem, Kaluderovićem... sjajno se predstavio i na evropskoj sceni.

Ćetković je u prvom kolu kvalifikacija za Ligu šampiona postigao gol za prolaz u duelu sa Kaunasom...

„Stigli su zatim mečevi sa Rendžersom. Izgubili smo, ali smo ostavili lijep utisak. I danas, ne prođe čini mi se sedam dana da neko ne pomene te utakmice. Zeta je kasnije igrala plej-of za Ligu Europe, prošla tri kola, sastala se sa PSV-om, ali ti mečevi sa Rendžersima ostaće za sva vremena“.

U Crnoj Gori je, nakon Zete, a prije Sutjeske, igrao u Mogrenu, Budućnosti i OFK Titogradu.

„U Mogren sam došao iz Partizana, kao dio velikog projekta. Bio je to moćan tim, osvojili smo dvije titule. Nije dugo trajalo, bilo je nekako sve prenaglašeno i preambiciozno. Znamo svi šta se dogodilo, nema više kluba, mnogi igrači su ostali bez novca i nekretnina iz ugovora. Žao mi je što se tako završilo, žao mi je bivših saigrača, a i ljudi koji su vjerovali u Mogren, davali svoj novac da bi klub opstao. Sa fudbalske strane, bio je to uspješan period, a i dosta igrača je iz Budve napravilo lijepo transfere – Đorđević, Bakić, Grbić...“, kaže Ćetković.

Lijep period njegove karijere bio je i boravak u Albaniji, u Lačiju...

„Albanija je bila prijatno iznenadnje. Blažo Rajović, koji je igrao тамо, pričao mi je o tome, na njegov savjet sam i došao. Zaista je sve na mnogo većem nivou nego što se misli i nego što je kod nas. I kada sam ja bio тамо, sportska TV stanica je prenosila sve mečeve u HD formatu, stadioni veoma dobri, tereni takode, fudbaleri su zvijezde i veoma su popularni, a ljudi vole fudbal... Čine zaista mnogo da se igrač osjeća ugodno i kao, ako mogu da kažem tako, prava zvijezda“, priča Ćetković, koji je sa Lačjem osvojio Kup i Superkup Albanije.

AMBIJENT KOJI JE VRATIO VJERU U DOMAĆU KLUPSKU SCENU

Finale Kupa, fudbalski praznik

Finalnu utakmicu Kupa Crne Gore 30. maja odigrali su Budućnost i Lovćen na stadionu pod Goricom.

Slavili su Podgoričani, sa ubjedljivim 4:0, ali bila je to noć u kojoj, figurativno, niko nije izgubio. Dobio je – crnogorski klupska fudbal, u cijelini.

Čak sedam hiljada gledalaca na stadionu, od kojih su preko dvije hiljade bili gosti – navijači sa Cetinja, pretvorili su lijepo majsko veče u pravi fudbalski praznik.

U godinama kada se ozbiljno diskutuje o kvalitetu i atraktivnosti domećeg fudbalskog šampionata, još jednom se potvrdilo zašto je finale Kupa – najljepša utakmica na crnogorskoj klupskoj sceni, jedina

u kojoj se direktno odlučuje o trofeju. Meč u udarnom večernjem terminu, po završetku prvenstva, sa izraženim takmičarskim nabojem i proširenom skalom emocija.

Dakle, svi preduslovi za spektakl, a te večeri je – bio spektakl, u pravom smislu te riječi.

Zapad, istok, sjever i jug – sve četiri tribine bile su solidno popunjene, sjever i dio zapada obojen u plavo, jug i dio zapada – u crveno. Navijači kolorit kakav se samo poželjeti može.

Navijanje, sjajna atmosfera, bez ijdognog incidenta, bilo kakve mrlje, vratili su vjeru u domaći fudbal.

Ishod, naravno, nije beznačajan, posebno ne za Budućnost, koja je osvojila trofej i slavila ubjedljivo, sa tri gola Mihaila Perovića i jednim Dejanom Zarubice, ali barem na jednu noć – spektakl i ambijent bili su u prvom planu. Fudbal je te večeri poslao snažnu poruku...

U MADRIDU ODRŽANA GENERALNA SKUPŠTINA EVROPSKE DIVIZIJE FIFPRO

Potrebno je naći model za veću ravnotežu u evropskom fudbalu

Od 21. do 22. maja u Madridu je održana Generalna skupština evropske divizije Svjetskog sindikata profesionalnih fudbalera (FIFPro).

Pored ostalih aktuelnih tema, na Skupštini je bilo riječi o predloženim reformama evropskih klupskih takmičenja i njihovom potencijalnom uticaju na već, u velikoj mjeri, zgusnuti međunarodni kalendar mečeva.

Istaknuto je da, bez obzira na komercijalni interes savremenog fudbala, neophodno je povesti računa o fizičkom i psihičkom zdravlju igrača.

Skupština je završena panel diskusijom na kojoj su učestvovali Đorđe Marketi, zamjenik generalnog sekretara Uefe, Mikele Čentenario, generalni sekretar ECA (Evropsko udruženje klubova) i Jako Svart, generalni direktor Evropskih liga.

Panelisti su diskutovali o izazovima sa kojima se suočava klupski fudbal u Evropi, sa akcentom na sve dublji jaz između najbogatijih evropskih klubova i ostalih koji im sve teže pariraju u komercijalnom, ali i posljedično, u takmičarskom smislu.

Izazov, takođe, predstavlja i sve prisutnija razlika u komercijalnim efektima evropskih i nacionalnih klupskih takmi-

čenja. Kako je zaključeno, ukoliko se takav trend nastavi, razlike između klubova - redovnih učesnika završnice Lige šampiona i svih ostalih biće sve veće.

Po riječima panelista, ali i ostalih učesnika Skupštine, potrebno je naći model

koji bi donio više ravnoteže u evropskom fudbalu.

Sindikat profesionalnih fudbalera Crne Gore (SPFCG) na Skupštini u Madridu predstavljali su predsjednik Željko Janović i generalni sekretar Vladimir Krsmanović.

Son Hjong Min: Dva i po puta obišao planetu da bi državu i klub učinio ponosnim

Koliku je žrtvu prinošao za nacionalni tim, ali ne da bi, kako je rekao, spasao karijeru, govori i podatak da je igrajući za Južnu Koreju prešao čak 101.076 kilometara

Ujednoj sezoni Tottenhama, koja, naložnost navijača „spursa“, nije završena na trofejom, već „samo“ plasmanom u finale Lige šampiona i trećim mjestom u

Premjer ligi iza nepričekanih Manchester Sitija i Liverpula, napadač iz Južne Koreje Son Hjong Min bio je apsolutni heroj.

Son nije prva zvijezda tima, taj status drže

Hari Kejn i Dele Ali, ali se 26-godišnji napadač toliko žrtvovao za tim i svoj status u njemu, da su njegov učinak na terenu i profesionalizam primjer maksimalnih odricanja,

TUŽNA PRIČA DARIJA SILVE

Davao golove na najvećoj sceni, a za život zaraduje kao konobar

Dario Silva je nekada tresao mreže španske lige, bio reprezentativac Urugvaja, igrao na Mundijalu 2002, bio cijenjen napadač, a danas za život zaraduje kao konobar u piceriji.

Urugvajac je 2006. godine doživio tešku saobraćajnu nesreću, u kojoj je izgubio desnu nogu, kada je pijan udario u stub kraj puta.

ali i duge strane „bajke“, koju, naizgled, žive vrhunski fudbaleri.

Son je, naime, minule sezone, od 2. juna 2018. do 1. juna 2019. godine odigrao 74 utakmice za klub i reprezentaciju Južne Koreje i igrao na pet takmičenja.

Istraživanje FIFProa je pokazalo da je u tom periodu imao samo tri sedmice odmora.

On je 52 utakmice odigrao u dresu Tottenhama, a 22 za Južnu Koreju, sa kojom je učestvovao na Mundijalu u Rusiji, a zatim i na Kupu Azije.

Na prvenstvu najvećeg kontinenta bio je skoro primoran da učestvuje, jer po zakonima Južne Koreje, samo sportisti koji imaju medalje sa najvećih takmičenja, a osvoje je prije 28. rođendana, mogu da budu oslobođeni služenja vojnog roka.

Son je tada bio pod ogromnim pritiskom, jer je samo zlato sa prvenstva Azije donosilo tu povlasticu.

Južna Koreja je uspjela, Son je mogao da nastavi karijeru, koja bi, u suprotnom, bila prekinuta 18 mjeseci, a vjerovatno i zauvijek.

Koliku je žrtvu prinio za nacionalni tim, ali ne da bi, kako je rekao, spasao karijeru, govori i podatak da je igrajući za Južnu Koreju prešao čak 101.076 kilometara. Kolika je to daljina govori i poređenje – obim zemlje je 40.075 kilometara, što znači da je Son dva i po puta avionom obišao planetu!

„Za mene je igranje za reprezentaciju čast. Prvenstvo Azije je veliko takmičenje, velika stvar za mene i moju zemlju. Moj cilj nije bio da izbjegnem odlazak u vojsku, već da budem veliki fudbaler, u svakom trenutku. Osvajanje zlata za moju zemlju je dio toga“, kazao je Son.

Imao je 34 godine...

Iako je igrao u Malagi, Espanjoli, Sevilji i Portsmutu, nije zaradio dovoljno novca za lagodan život.

„Gdje moj novac? Pokrali su me agenti“, rekao je Silva.

Kada je morao da završi karijeru pokušao je da uzgaja konje, zatim se bavio veslanjem, čak i politikom, jer je bio kandidat za gradonačelnika grada Roče u Urugvaju...

I to što ima novca je potrošio, vratio se u Španiju, da počne novi život...

„Moram od nečega da živim“, rekao je konobar Dario. On je najbolje igre u karijeri pružao u Malagi, dvije sezone je bio prvi špic Sevilje, prije nego što su došli sjajni napadači Luis Fabijano, Fredrik Kanute i Havijera Saviola. U klupskoj karijeri je postigao 109 golova, a za Urugvaj je odigrao 49 utakmica i postigao 14 pogodaka.

DŽEJMI TREGASKIS – DJEČAK KOJI JE NAŠAO SNOVE

Bio je supertalenat, ostao je bez noge, a sada je najbolji fudbaler na svijetu

Ispostavilo se da je, inače uobičajena bol, zapravo težak oblik raka koji pogoda svega tridesetak djece godišnje u celoj Britaniji i zbog kojeg je morao na amputaciju noge

Džejmi Tregaskis bio je jedan

od najvećih talenata u Engleskoj. Bio je kao dječak na radaru Manchester Sitija, ali je zbog teške bolesti i amputacije noge njegova karijera prebrzo završena. Ipak, bio je to tek početak lijepih sportskih priča...

Džejmi je, kaže, oduvijek znao da će postati fudbaler. Ništa drugo nije dolazilo u obzir.

„Živio sam i disao za fudbal“, rekao je jednom prilikom za britanske medije.

Igrao je na poziciji desnog krila, bio brži i napredniji u svakom pogledu od svojih vršnjaka iz lokalnog kluba Hattersleja, pa se kao 11-godišnjak našao u bilježnici velikog Manchester Sitija.

Ali, odjednom se sve promijenilo, Džejmi je osetio bol u nozi. Ispostavilo se da je, inače uobičajena bol, zapravo težak oblik raka koji pogoda svega tridesetak djece godišnje u celoj Britaniji i zbog kojeg je morao

na amputaciju noge.

Međutim, kada je pomislio da je karijera završena, sasvim slučajno, čuo je da Manchester Siti ima ekipu sastavljenu od fudbaleri koji su u sličnoj ili istoj situaciji kao on.

Javio se u klub, „građani“ su ga dočekali raširenilim rukama i pokazali koliko su zaista veliki. Džejmi je počeo novi život. Postao je heroj, inspiracija, motivator, reprezentativac i najbolji fudbaler svijeta u svojoj kategoriji. Kažu da igra mnogo bolje od nekih fudbalera koji stoje čvrsto na zemlji, sa dvije noge.

Kažu još i da ima mnogo volje za životom koja mu uvijek pomaže da nastavi dalje.

„Ponosan sam na sebe. Čak i bez noge, zaista se osjećam kao profesionalni fudbaler. Na neki način sam ostvario svoj san. To bi bila i moja poruka svoj djeci koja su doživjela ono što i ja - nikada ne odustajte“, poručio je 22-godišnji Džejmi.

„Ovo je sada hitno pitanje... Vrijeme za priču je završeno, potrebna nam je akcija“.

Tako glasi poruka potpredsjednika FIFPro Fransisa Avaritefe kojom je najavio još žeću kampanju za promjenama u vezi protokola za potres mozga i povrede glave na fudbalskim utakmicama.

Ta tema, na kojoj FIFPro insistira odavno, navodeći i brojne primjere, postala je aktuelna nakon što je igrač Totenhema Jan Fertongen uprkos udarcu koji je dobio u glavu ponovo ušao na teren na meču sa Ajaksom u polufinalu Lige šampiona.

Fertongen je bio, naizgled, spreman, ali je samo nekoliko minuta kasnije morao da izade i to uz pomoć saigrača i medicinskog osoblja, vidno dezorjentisan i nestabilan.

„Potres mozga je veoma ozbiljan zdravstveni i bezbjednosni problem. Po našem mišljenju, ne pristupa mu se na primjeren način, onako kako bi trebalo. Fudbal je po tom pitanju daleko iza nekih drugih sportova, koji ovakve povrede tretiraju sa većom ozbiljnošću i pažnjom.“

Mi ne želimo da čekamo da igrač bude ozbiljnije povrijeđen, da možda bude morao da prekine karijeru ili da se dogodi nešto još gore od toga. Mi želimo to da spriječimo“, kazao je Avaritefe.

FIFPro je pokrenuo obimnu kampanju, čiji je glavni promoter Petr Čeh, slavni golman, koji je imao ozbiljan potres mozga, u oktobru 2006. godine, nakon udarca u glavu koji mu je nehotice zadao igrač Redinga Stiven Hant.

Čehov život je bio u opasnosti, a od tog dana na svakoj utakmici nosio je zaštitnu masku.

Njegova povreda bila je vidljiva na prvi pogled, te-

žina povrede odmah jasna, ali su situacije koje se dešavaju češće od onoga kroz šta je prošao Čeh, zapravo razlog za zabrinutost.

Zbog toga je kampanja FIFPro organizovana pod sloganom „Recognize, report, remove“ – „prepozna, prijav, udalji“, a u kojoj se pozivaju fudbaleri da pomognu saigraču ili rivalu ukoliko dobije udarac u glavu, da odmah alarmiraju sudiju i medicinsko osoblje, koje ne bi smjelo da ima dilemu – igrač više ne bi smio da ulazi u igru.

Fertongenov prijmer je posljednji

od brojnih koji su pokazali da se posljedice udarca u glavu ili potres mozga ne mogu uvijek prepoznati odmah.

Jedan od najpoznatijih slučajeva dogodio se u finalu Svjetskog prvenstva 2014. godine, kada je njemački reprezentativac Kristof Kramer dobio udarac ramenom u glavu, srušio se na travu, ali se nakon ukažane pomoći vratio u igru.

„Odmah nakon završetka meča, Kramer me pitao: ‘Sudija, je li ovo finale’, ispričao je arbitar finalnog meča Nikola Ricoli, nedavno u intervjuu za ‘Gazetu delo sport’.

Prošle godine, Marokanac Nordin Amrabat igrao je samo pet dana nakon što je doživio potres mozga na meču sa Irandom.

Premda protokolu FIFA, fudbaler kome se ustanovi takva povreda najmanje šest

Potres mozga na terenu: Vrijeme za priču je završeno, sada je potrebna akcija

ZDRAVSTVENI IZAZOVI U PROFESIONALNOM FUDBALU

Najveće istraživanje o zdravstvenom stanju fudbalera koje je trajao deset godina, a u kome su učestvovali eminentni stručnjaci iz Drek fondacije, Medicinskog centra Univerziteta u Amestardamu i bolnice Mehalainen iz finskog grada Turkua, kao i FIFPro, biće predstavljeno 16. oktobra u Londonu.

U istraživanju je obuhvaćeno 200 fudbalera iz Finske, Francuske, Holandije, Norveške, Švedske i Švajcarske, a stručnjaci su posmatrali promjene u mentalnom zdravlju, kostima i hrskavici, neurološke i srčane poremačaje igrača od njihove 18. do 28. godine. Studija pod naslovom „Zdravstveni izazovi u profesionalnom fudbalu“ trebalo bi da ukaže na koji način je potrebno tretirati zdravlje fudbalera. Poseban gost biće Marko van Basten, nekada najbolji igrač svijeta, koji je prerano prekinuo karijeru zbog hroničnih povreda koljena.

Ranija istraživanja FIFPro su pokazala da više od trećine aktivnih igrača pati od anksioznosti, depresije, nesanice...

Takođe, čak 34 odsto bivših fudbalera starijih od 40 godina imaju probleme sa koljenima – bolju od osteoartritisa – što se manifestuje teškim hodom uz i niz stepenica, kao i ustajanjem iz stolice ili kreveta.

„Ne postoji šansa da ljekar za tri minuta od udarca može da procijeni da li je igrač doživio potres mozga ili nije“, rekao je za CNN Kris Novinski, ljekar i osnivač Fondacije za ublažavanje posljedica potresa mozga.

„Najmanje deset minuta pregleda i observacija je potrebno da bi se dobila slika o težini povrede. Protokol FIFA je najgori u svijetu sporta.

Takođe, pravila fudbala su neusklađena sa opasnostima koje može da donese pogrešna procjena ljekara. Na svjetskim fudbalskim autoritetima je da riješe problem. Znam da je deset minuta sa igračem manje ozbiljan takmičarski hendikep, pa bi privremeno uvođenje igrača moglo da bude jedno od rješenja. To je predlog, jer je situacija neodrživa“, rekao je Novinski.

Prije skoro pet godina, decembra 2014., Arsen Venger, tada trener Arsenal-a, sa velikom zabrinutošću, gotovo očinskom, javno je izrazio strah da se Alekxis Sančes nalazi na ivici pucanja.

Sančes je ljeta te godine došao u Arsenal, nakon zahtjevne sezone u Barseloni, ali i iscrpljujućeg Svjetskog prvenstva, na kome je bio prva zvijezda čileanske selekcije.

Iako je bio u punoj snazi, sa 25 godina, Sančes je, kako je rekao Venger, bio u "crvenoj zoni".

"Nažalost, nikada nećemo znati do koje granice mogu da idu igrači", kazao je Venger.

U godinama koje su uslijedile, Venger bi tu rečenicu ponovo ko zna koliko puta, ali bi ga, čini se, malo ko slušao.

Isti taj Sančes, ne samo da nije razmišljao da propusti neku ili nekoliko utakmica Arsenal-a, već nikada nije ignorisao poziv nacije.

Njegova "crvena zona" se produžila, ali je, makar, vrijedilo – 2015.

SVE VIŠE MEČEVA I TAKMIČENJA,
SVE MANJE ODMORA

Elitni fudbal u crvenoj zoni

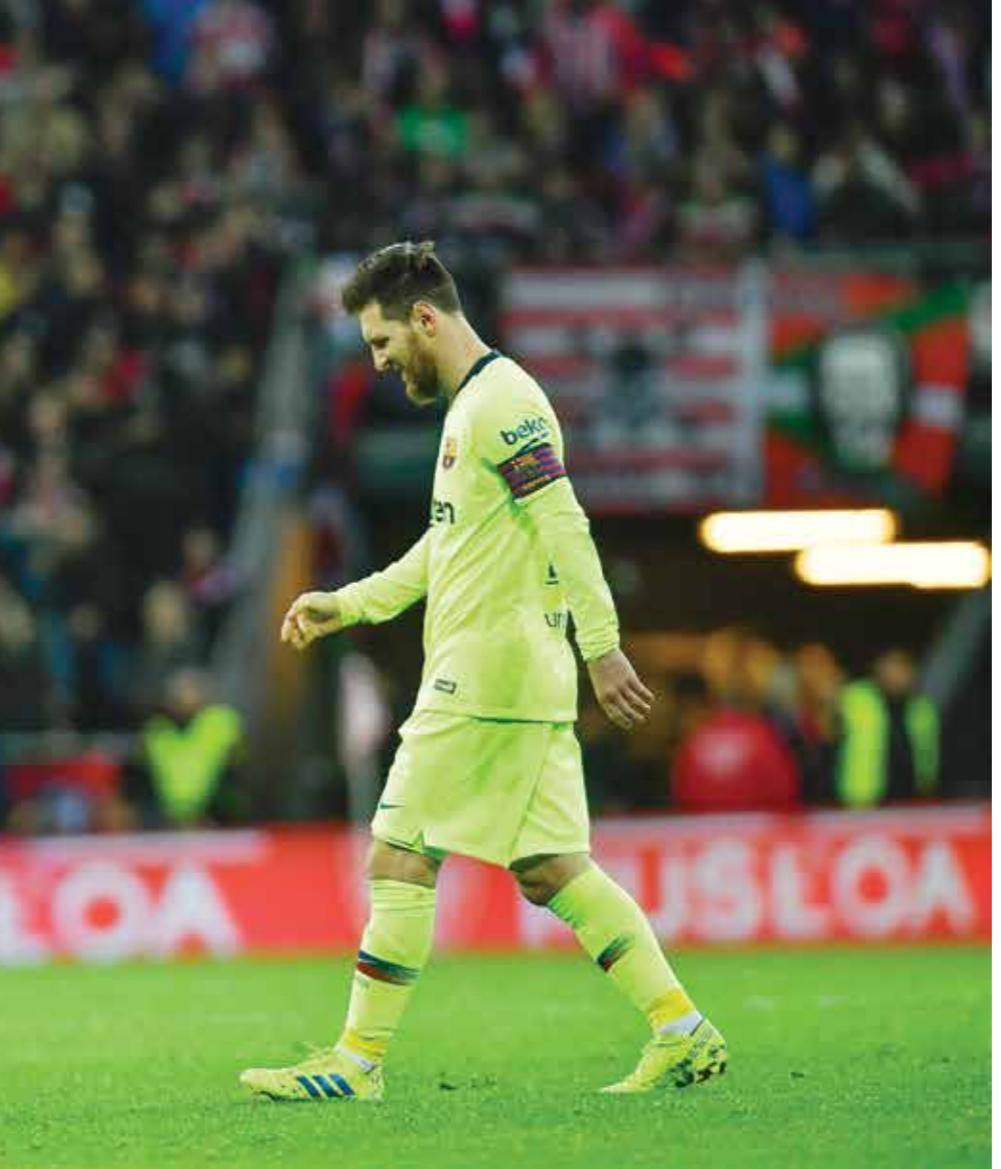
je sa Čileom osvojio Kopa Ameriku na domaćem terenu, a godinu kasnije ponovio isti uspjeh, na posebnom, jubilarnom izdanju južnoameričkog prvenstva.

On je zatim 2017. bio na Kupu konfederacija u Rusiji, a godinu kasnije neočekivano imao odmor, jer se Čile, senzacionalno, nije plasirao na Mundijal.

Ovo ljetu ista priča, iako je u Mančester junajtedu imao mnogo problema sa povredama, Sančes je prošle subote sletio u Santiago, a zatim sa reprezentacijom oputovao u Brazil. Opet se igra Kopa Amerika. Naredne godine je još jedna...

Ako se Čile plasira na SP u Kataru 2022. godine, Sančes bi od 2013. do 2023. godine imao u najboljem slučaju samo tri ljeta potpunog odmora od fudbala.

I ne bi bio jedini, nekoliko njegovih čileanskih saigrača

Mi moramo da mislimo na igrače, vrijeme je. Ako to ne uradimo, ako ne budemo pametniji i ako ih ne pošteditimo napora, ubićemo ovu lijepu igru
Jirgen Klop

bilo bi u istoj situaciji, kao i mnogo Argen-tinaca, Brazilaca, Kolumbijaca, Peruanaca i Urugvajaca.

I Leo Mesi je dobar primjer. Godinama igra punu sezonu u Španiji, Barselona stiže do završne faze Lige šampiona, a sa Argentinom je između 2014. i 2016. igrao je tri

uzastopna finala. Izgubio ih je. Njegovo ljetu za odmor bilo je ljetu 2017. Ukoliko Argentina izbori Kup konfederacija 2021, a Barselona bude dio proširenog klupske svjetskog prvenstva, koje će se igrati iste godine, Mesi bi do Mundijala u Kataru imao samo jedan duži odmor u deset godina.

"Mesi je veoma umoran. Čak se i plašim kada ga gledam dok igra. Emitivno je iscrpljen, svi od njega očekuju najviše. Fizički takođe", kazao je iskusni argentinski trener Luis Sezar Menoti.

"Mi moramo da mislimo na igrače, vrijeme je. Ako to ne uradimo, ako ne budemo pametniji i ako ih ne pošteditimo napora, ubićemo ovu lijepu igru", rekao je Jirgen Klop.

Njemac je prethodno opisao Ligu nacija kao "takmičenje bez ikakvog smisla".

"Zamislite da se Entoni Džošua bori sva-ko drugo veče. Na šta bi to ličilo", uporedio je Klop.

Mesi je veoma umoran. Čak se i plašim kada ga gledam dok igra. Emitivno je iscrpljen, svi od njega očekuju najviše. Fizički takođe
Luis Sezar Menoti

FIFPro, međunarodni sindikat fudbaler-a, izrazio je "zabrinutost", zbog "teškog opterećenja koji elitni fudbaleri imaju kako bi ispunili često megalomanske obaveze u klubovima i nacionalnim timovima".

FIFPro je prošlog ljeta upozorio da je 15 fudbalera koji su igrali na Svjetskom prvenstvu, počeli da igraju za svoje klubove manje od 30 dana nakon posljednje utakmice u Rusiji (dvojica od njih, Danac Lase Šene i Srbin Dušan Tadić stigli su do polufinala Lige šampiona sa Ajaksom).

FIFPro je pozvao tada na "hitnu implementaciju obaveznog perioda za odmor od najmanje četiri sedmice van sezone" i pozvao Fifu da uvede "globalne mјere da se preokrene ovaj zabrinjavajući trend".

Zabrinutost da su igrači pod povećanim rizikom od lakših i težih povreda zbog preopterećenja dijele medicinski i sportski eksperti u najvećim evropskim klubovima, koji su takođe pod uticajem sve većih zahtjeva koji imaju elitni fudbaleri.

Treneri, stručnjaci, teoretičari – svi su složni, ali promjena nema.

"Konstantan razvoj i kreiranje sve većeg broja takmičenja, sve više i više utakmica – to su najopasnije stvari za fudbal", rekao je Klop.

Međutim, oni koji odlučuju ne pokazuju da su spremni da reaguju i da svoje zahtjeve usklade tako da bi pomogli igračima: lige neće smanjiti broj timova, nacionalne asocijacije ne planiraju da se odreknu Kup takmičenja, UEFA se spremi da uveća Ligu šampiona, a FIFA ne samo da uvodi prošireno svjetsko klupske prvenstvo, već i da poveća broj učesnika Mundijala.

Venger je prije pet godina upozoravao. Niko ga nije slušao. Zahtjevi, broj mečeva i takmičenja se povećavaju. Elitni fudbaleri konstantno žive u "crvenoj zoni". I ne dobijaju dozvolu da je napuste...

FIFPro
World Players' Union

KONTAKTIRAJTE NAS

Džan 14, 81000 Podgorica
Tel: +382 20 513 531
Fax: +382 20 513 531
info@spfcg.org
spfcg@t-com.me

PREDSJEDNIK SPFCG
ŽELJKO JANOVIĆ
+382 68 813 451
zeljko.janovic@spfcg.org

GENERALNI SEKRETAR
VLADO KRSMANOVIĆ
+382 68 813 426
vladimir.krsmanovic@spfcg.org

ADVOKATI
FILIP JOVOVIĆ
+382 67 406 460
ALEKSANDAR KOVAČEVIĆ
+382 69 369 101
advokati@spfcg.org